

бѣхъ: Х. Димитръ Х. Ничевъ, Лука Х. Параскевовъ и нѣкои други тѣхни единомисленници отъ Търново; а отъ околнитѣ градовце имаше тоже отчасти нѣкои твърдѣ малобройни граждани: отъ Трявна, Лясковица, Ряховица и проч. — Тие обожатели и вжри защитници на Владиката Неофита писахъ тоже нѣколко общи прошенія до гръцк. Патриаршія въ Цариградъ, както и до Везира и пр., чрезъ които тѣ явяваха: „че Българитѣ,“ сирѣчь партіята отъ Българи, които гонятъ Неофита: „иматъ злонамѣренни т. е. бунтовнически цѣли срещу турск. Правителство; а понеже Владиката Неофитъ имъ пречи въ такивато имъ бунтовнически предприятія, то по тая причина тѣ и го гонятъ и искатъ да го испждятъ.“ Въ тия и такивато противонародни, даже и гибелни дѣйствія и домогванія на нѣкои не-смысленни и народодобийственни челоуѣци, много спомагаше и тогавашнія тукашенъ Мюесарифинъ Аширъ Бей (родомъ Арменецъ), който по своекористни цѣли вижда се, много ревностно и дѣятелно спомагаше на Неофита. —

За фактическо доказателство на такивато злонамѣренни цѣли служи това, че Владиката Неофитъ, заедно съ Аширъ-Бей, а отсетнѣ и съ споразумѣніето съ Видинскія Валія Моамеръ Паша, като се убѣди, че повечето отъ народонаселеніето е противъ него, и иска да го изгони, измислилъ бѣ друго едно гибелно и народодобийственно средство: да се преобърни Черковнія въпросъ въ „бунтовнически-политически“; и всичкитѣ Българи, които сж се подписали въ общитѣ прошенія до Султана, до Везира и проч. противъ Неофита, и сж се оплакали отъ него, да се представятъ предъ турск. Правителство като „бунтовници“, и да имъ се иска наказаніето. Рѣшено и чрезъ общи прошенія ((махзари) и извршено. —

За да можи обаче по-лесно да са докажи, че дѣйстви-телно казаннитѣ Българи сж бунтовници, Неофитъ се е помжчилъ вижда се, туку като поусѣтилъ че Българитѣ въ Търново и отъ околността му приготвявали тайно прошеніе противъ него, то той всичко употребилъ, за да измами нѣкои легковѣрни